

*Égerszög község lakói nagy számban tekintették meg a községi kultúrotthonban megrendezett fényképkiallítást
(A fényképeket Antal László készítette)*

Attila Tudományegyetem természeti földrajzi tanszékének vezetője, dr. Dénes György, az MKBT társelnöke, Somlai Ferenc, az Országos Természetvédelmi Hivatal főgeológusa, dr. Juhász András, az MKBT borsodi osztályának elnöke, Tózsá István, B.A.Z. megye idegenforgalmi hivatalának vezetője,

Borbély Sándor, a Borsodi Szénbányák ny. főhidrológusa, az Ormosi Bányauzem és Égerszög község vezetői és még sokan mások. Másnap, vasárnap a vendégek közül többen megtekintették a Szabadság-barlangot.

B. D.

A bűvártelefon

A szifonkutatáshoz szükséges felszerelés lényegében ugyanaz, mint amit a szabadvízi merüléseknél szokás használni. Többletfelszerelés a bűvártelefon, ami barlangi merüléseknél nélkülözhetetlen.

Ezt az tudja igazán, aki ült már sáros vízben az eltűnő kötél mellett, aminek végén valahol egy ember van, s csak a kötél rándulása tudatja néha, hogy lent a sziklák között él és mozog valaki. Ez rosszabb, mint amikor lent van az ember, és a kötelet vagy nagyon feszítik, vagy nagyon lazára hagyják, mert hiányzik az információcsere. A bűvároknál hivatalos kötéljelzésekkel közölni valamit teljesen reménytelen.

Mivel a barlangi merülésekhez használható telefon nem kapható készen, magunk készítjük el és fejlesztjük tovább a szerzett tapasztalatok alapján.

Először a parton elhelyezett tranzistoros erősítő segítségével hoztuk létre az összeköttetést. A parton

telefonkagylót használtunk, a bűvár gégemikrofonnal és füllhallgatóval volt felszerelve. Ezek léggömbök gumijába voltak burkolva.

Gondot jelentett, hogy:

1. a parti erősítőt kímélni kellett a víztől,
2. két merülő egyidejű kapcsolata külön vízalatti erősítőt igényelt,
3. a bűvár egysége a gumiburkolat miatt sérülékeny volt,
4. a hallgató membránja a víznyomás hatására benyomódott, a mélység növekedtével csökkent a hangerő. 10 méter mélyen már használhatatlanná vált a hallgató.

A következő változatnál az erősítő egy egységben, vízhatlanul volt megépítve. Három hallgató-mikrofon párt lehetett csatlakoztatni hozzá, függetlenül attól, hogy parti kagylók vagy bűvároknál levő egységek. A gégemikrofonokat szilárd epoxigyanta